

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Komisija za etiko

Odvetnica Živa Drol Novak – preds.

Odvetnica Tatjana Ahlin

Odvetnik Janez Starman

Št.: 1111/2016

Ljubljana, 15. 11. 2016

Mnenje

**o skladnosti ravnanja [redacted] z načeli in pravili
Kodeksa odvetniške poklicne etike**

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na podlagi prijave [redacted] ki jo zastopa [redacted] obravnavala ravnanje odvetnika ter

sprejela stališče,

da odvetnik [redacted] s tem, ko je prijaviteljici predlagal, da umakne zemljiškoknjižni predlog ter nato na [redacted] podal pobudo za uvedbo disciplinskega postopka zoper prijaviteljico, **ni kršil pravil in načel Kodeksa odvetniške poklicne etike.**

Obrazložitev:

[redacted] (v nadaljevanju: prijaviteljica) je po svoji pooblaščenki dne 10. 5. 2016 podala prijavo zoper [redacted] kateremu očita neetično ravnanje. Prijaviteljica navaja, da jo je odvetnik dne 26. 11. 2015 pozval k umiku zemljiškoknjižnega predloga, ki ga je ta vložila kot pooblaščenka strank. Ker se prijaviteljica na odvetnikov poziv ni odzvala, se je ta dne 4. 1. 2016 ponovno obrnil nanjo, izrazil začudenje, za zemljiškoknjižnega predloga ni

umaknila ter ji očital, da je v postopku zastopala pokojno osebo. Pri tem je odvetnik po mnenju prijaviteljice spregledal, da je pri vložitvi zemljiškoknjižnega predloga delovala kot pooblaščenka stranke, s pravicami in dolžnostmi odvetnika, skladno z 2. odstavkom 5. člena Zakona o notariatu. Na sporočilo odvetnika z dne 4. 1. 2016 je prijaviteljica odgovorila dne 12. 1. 2016, vendar pa je odvetnik že dne 11. 1. 2016 na [REDACTED] podal pobudo za uvedbo disciplinskega postopka zoper prijaviteljico. Notarska zbornica v delovanju prijaviteljice ni ugotovila nepravilnosti, o čemer je obvestila odvetnika, ta pa je nato dne 28. 4. 2016 na zbornico naslovil nov dopis, v katerem je po mnenju prijaviteljice zbornico podučeval o načinih odločanja, ji očital nespodobno početje ter jo ponovno pozval k uvedbi disciplinskega postopka zoper prijaviteljico z navedbo »preden z zadevo ne seznanim še koga izven [REDACTED] (zadnji odstavek dopisa z dne 28. 4. 2016). Prijaviteljica odvetniku očita, da se je namesto, da bi zoper sklep sodišča v zvezi z njenim zemljiškoknjižnim predlogom uporabil pravna sredstva, obrnil nanjo ter zahteval umik predloga, ter nato še na [REDACTED]. Po mnenju prijaviteljice iz pisanj odvetnika tudi ni jasno, ali je to počel kot pooblaščenec stranke ali kot odvetnik osebno, saj pooblastila za zastopanje ni predložil. Prijaviteljica naproša tudi za stališče, ali lahko odvetnik v svojem imenu in ne kot pooblaščenec stranke vlaga predloge za uvedbo disciplinskega postopka zoper notarja ter tako nastopa na osebni ravni.

Na navedbe prijaviteljice je odvetnik podal pisna pojasnila ter zavrnil vse njene očitke. Smiselno je najprej pojasnil svoje strokovno stališče v zvezi z zemljiškoknjižnim predlogom, glede katerega se je obrnil na prijaviteljico. Po mnenju odvetnika je povsem legitimno tudi opozarjanje stanovske zbornice na zaznane domnevne nepravilnosti pri delu notarja, v konkretnem primeru pa je bilo po njegovi oceni to celo njegovo dolžno ravnanje. Odvetnik zavrača tudi očitek, da je v dopisu z dne 28. 4. 2016 [REDACTED] podučeval, saj po njegovem mnenju strokovna argumentacija s sklicevanjem na kogentne predpise ne more predstavljati podučevanja. V zvezi z očitkom, ki se nanaša na odvetnikovo navedbo »preden z zadevo ne seznanim še koga [REDACTED] ter njihove stanovske organizacije«, pa je pojasnil, da je imel s tem v mislih seznanitev Ministrstva za pravosodje, ki je na podlagi 109. člena Zakona o notariatu pristojno za opravljanje nadzora nad zakonitostjo opravljanja notariata, poslovanja zbornice in njenih organov, pa tudi za predlaganje uvedbe disciplinskega postopka zoper notarja. V zvezi z očitkom prijaviteljice, da je v konkretni zadevi namesto, da bi vložil pravno sredstvo, prijaviteljici najprej predlagal umik podanega zemljiškoknjižnega predloga, nato pa še pobudo za uvedbo disciplinskega postopka pred stanovsko zbornico, je odvetnik pojasnil, da je odvetnikova oziroma strankina suverena odločitev s katerimi pravnimi sredstvi odvetnik uveljavlja in ščiti pravice svoje stranke. Ne glede na navedeno

pa je odvetnik opozoril na svoje elektronsko sporočilo, ki ga je dne 17. 1. 2016 posredoval notarki ter v katerem je navedel razloge, zakaj v odprtem roku ni izkoristil ugovora oziroma pritožbe zoper zadevno odločitev o prijaviteljičinem zemljiškoknjižnem predlogu. Pričakoval je namreč, da mu bo prijaviteljica z umikom predloga ob argumentaciji, ki ji jo je posredoval, ter iztekajočemu roku prihranila tovrstno delo. V zvezi z dilemo prijaviteljice, ali se je odvetnik neetično obračal na [REDACTED] kot pooblaščenec stranke ali kot odvetnik osebno, pa je odvetnik pojasnil, da se na zbornico ne bi obrnil, če ne bi menil, da so ravnanja [REDACTED] škodila njegovi stranki. Prav tako odvetniku ni znano na podlagi katerega predpisa bi moral predložiti pooblastilo svoje stranke, tega pa od odvetnika tudi ni nihče zahteval.

Komisija za etiko (v nadaljevanju tudi komisija) najprej ugotavlja, da gre v obravnavani zadevi v prvi vrsti za pravna vprašanja v zvezi s konkretno stvarnopravno in dednopravno zadevo, glede katerih imata prijaviteljica in odvetnik različna strokovna stališča. Navedeno nestrinjanje odvetnika z ravnanjem prijaviteljice se tako odraža v za prijaviteljico spornih zahtevah odvetnika za umik zemljiškoknjižnega predloga ter v njegovih dopisih [REDACTED]. Komisija še ugotavlja, da je prijaviteljica v zvezi z zadevnim zemljiškoknjižnim predlogom delovala v svojstvu pooblaščenke strank in ne v svojstvu [REDACTED] zato je bilo potrebno dejanja odvetnika presojati v smislu odnosa do nasprotne stranke in njenega pooblaščenca.

V zvezi z obravnavano prijavo komisija nadalje pojasnjuje, da se do strokovnih stališč ene ali druge stranke ne more in ne sme opredeljevati, saj to presega njene pristojnosti. Tako odvetnik kakor tudi prijaviteljica, ki ju je oba potrebno šteti za pravna strokovnjaka, imata lahko drugačen strokovni pogled na zadevo, izražanje odvetnikovega strokovnega pogleda in njegova zahteva, da ravnanje druge stranke preveri pristojna stanovska zbornica v okviru predpisanih postopkov, pa samo po sebi še ne predstavlja kršitve dolžnega ravnanja. Kdo od njiju pa ima s strokovnega stališča prav, pa bo lahko razsodilo le pristojno sodišče.

Glede na navedeno je komisija v skladu s svojimi pristojnostmi ravnanje odvetnika v konkretni zadevi presojala le v luči morebitnih kršitev Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju tudi Kodeks), ki določa etične okvire dolžnega ravnanja odvetnika pri opravljanju odvetniškega poklica. Po proučitvi prijaviteljičinih navedb, pojasnil odvetnika ter predloženih listin je Komisija za etiko ugotovila, da odvetniku ni mogoče očitati neetičnega ravnanja iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Komisija najprej pojasnjuje, da je odvetnik pri odločitvi, kako bo najbolj uspešno, vestno in požrtvovalno zastopal svojo stranko, povsem neodvisen, ob tem pa lahko uporabi vsa možna in dopustna zakonita sredstva (določilo 11. in 41. člena Kodeksa). Tako odvetniku ni mogoče očitati neetičnega ravnanja s tem, da je od prijaviteljice zahteval umik zemljiškoknjižnega predloga, namesto, da bi uporabil zakonita pravna sredstva (v konkretnem primeru ugovor oziroma pritožbo v zemljiškoknjižnem postopku). Komisija torej njegove odločitve, da se v zvezi z zadevo obrne na prijaviteljico, ni mogla šteti za neetično ravnanje. Tudi sicer je odvetnik že v dopisu z dne 26. 11. 2015, dodatno pa še v dopisu z dne 17. 1. 2016, prijaviteljici pojasnil svoje razloge za takšen korak. Glede na to, da je prijaviteljica, kot je sama navedla, pri vložitvi zemljiškoknjižnega predloga delovala kot pooblaščenka strank v smislu 2. odstavka 5. člena Zakona o notariatu in ne kot notarka, se je odvetnik odzval v skladu s Kodeksom ter se nanjo obrnil z namenom, da se zadeva poskuša rešiti najprej izvensodno. Kodeks odvetniške poklice etike namreč v 57. členu odvetniku nalaga dolžnost, da pred uvedbo postopka po možnosti poskusi rešiti spor z nasprotno stranko (v obravnavani zadevi torej s prijaviteljico kot pooblaščenko nasprotne stranke), v 58. členu pa odvetniku nalaga dolžnost, da nasprotni stranki ne povzroča dodatnih nepotrebnih stroškov.

Prav tako po mnenju Komisije odvetniku ni mogoče očitati neetičnega ravnanja, ki naj bi ga storil s tem, da je na [REDACTED] posredoval pobudo za uvedbo disciplinskega postopka. Kot že pojasnjeno, je odvetnik dolžan svojo stranko zastopati vestno in požrtvovalno tako, da uporabi zanjo vsa možna in zakonita sredstva (določilo 41. člena Kodeksa). Po mnenju komisije mednje sodi tudi pobuda za uvedbo disciplinskega postopka, ki je skladno s predpisi, ki urejajo notariat, dovoljen način kontrole nad delom notarjev, tudi takrat, ko delujejo v svojstvu pooblaščenca stranke. V pristojnosti pristojnih organov [REDACTED] pa je, da nato odločijo o utemeljenosti takšne pobude, upoštevajoč vsa dejstva in okoliščine posameznega primera. Tudi v primeru, ko pristojni organ zbornice ugotovi, da očitane kršitve notarja niso bile podane, pa takšne pobude stranke oziroma njenega pooblaščenca zgolj zato ni mogoče šteti za neetično oziroma jo razumeti kot nedovoljen pritisk na delo prijaviteljice, saj bi se sicer sam namen pobude za uvedbo disciplinskega postopka popolnoma izjalovil. Komisija je oba dopisa, ki ju je odvetnik naslovil na [REDACTED] proučila tudi v smislu morebitnih kršitev dolžnega ravnanja, ki bi pomenile žalitev, zaničevanje ali grožnjo prijaviteljici, vendar takšnih kršitev ni ugotovila.

Po mnenju komisije odvetnik tudi z opozorilom na posledice, če pristojni organ zbornice ne bo izpolnil svojih zakonskih dolžnosti in zoper notarko uvedel disciplinskega postopka (navedba v dopisu z dne 28. 4. 2016: »preden z zadevo

ne seznanim še koga izven notarjev ter njihove stanovske organizacije»), ni presegel okvirov etičnega ravnanja pri opravljanju odvetniškega poklica. Komisija je v tem delu sledila utemeljenim pojasnilom odvetnika, da je z navedenim zapisom imel v mislih obvestilo Ministrstvu za pravosodje, ki je na podlagi 109. člena Zakona o notariatu pristojno za opravljanje nadzora nad notariatom kot javno službo. Tudi sicer je odvetnik v za prijaviteljico spornem dopisu svoje vztrajanje na zahtevi za uvedbo disciplinskega postopka utemeljil na postopkovnih pravilih in pristojnosti organov zbornice, ki jih določa zakon in statut zbornice.

V zvezi z očitkom prijaviteljice, da v obravnavani zadevi ni jasno, ali je odvetnik pisanja prijaviteljici in [REDACTED] naslavljal kot pooblaščenec stranke ali v svojem imenu, pa je Komisija po proučitvi predloženih dopisov odvetnika mnenja, da je odvetnik deloval kot pooblaščenec stranke. Čeprav kopije pooblastila svojim pisanjem sicer ni prilagal, pa je iz njegovih dopisov prijaviteljici in njeni stanovski zbornici mogoče zaključiti, da ni deloval v svojem imenu. Ob tem Komisija še pojasnjuje, da predpisi odvetnikom ne nalagajo obvezne predložitve pooblastila v primeru, ko izvensodno stopijo v stik z nasprotno stranko ali tretjo osebo, vendar pa Komisija meni, da je primerno, da odvetnik v izogib vsakršnim dvomom glede obstoja in obsega mandatnega razmerja med odvetnikom in njegovo stranko ob pisnem naslavljanju tretjih oseb to razmerje izkaže tudi s kopijo pooblastila. Ker v obravnavani zadevi torej ni šlo za razmerje med odvetnikom, ki bi nastopal v svojem imenu, in notarjem, se Komisija za etiko z vprašanjem prijaviteljice o dopustnosti podaje predloga za uvedbo disciplinskega postopka zoper notarja s strani odvetnika v primeru, ko bi ta nastopal v svojem imenu, ni spuščala.

Komisija je odvetnikovo pobudo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 11. 1. 2016 ter dopis z dne 28. 4. 2016, naslovljen na [REDACTED] presojala tudi v luči morebitnega smešenja, zaničevanja ali grožnje prijaviteljici, vendar takšnega namena odvetnika iz navedenih vlog, niti iz njegovih pojasnil v zvezi s prijavo ni zaznala.

Komisija za etiko

Odvetnica Živa Drol Novak, l.r.
Odvetnica Tatjana Ahlin, l.r.
Odvetnik Janez Starman, l.r.

